

ngo.pl / wiadomości / Rybnik. Nauczyli się samodzielnie pracować?

Rybnik. Nauczyli się samodzielnie pracować?

WIADOMOŚĆ ARCHIWALNA

ngo.pl na Facebooku

 Lubię to! 16 tys.

A A A

Czy osoby niepełnosprawne intelektualnie można naprawdę nauczyć samodzielnie pracować? Stowarzyszenie „Razem” kończąc trwający od roku projekt „Naucz mnie a zacznę samodzielnie pracować” podsumowuje co dał młodym osobom niepełnosprawnym intelektualnie i ich rodzicom udział w tym projekcie.

autor(ka): Joanna Tarnowska, Krzysztof Chelstowski
2011-03-30, 11.55

skomentuj
wersja do druku

Uczestnicy projektu brali udział w warsztatach w zakresie umiejętności technicznych (stolarka, ceramika), biurowo-poligraficznych (druk, komputer, fotografia), usługowo-artystycznych (bukieciarstwo, florystyka, aranżacja wystaw sklepowych) oraz z zakresu prowadzenia gospodarstwa domowego. Zdobyli wiele nowych umiejętności, stali się bardziej samodzielni. **Ola** nauczyła się przygotowywać obiady, sama szykuje dla rodziny śniadania i kolacje. **Agnieszka** myje naczynia, kroi warzywa. **Stefan** bardzo dużo pomaga w domu, zrobił już półkę i taboret. Teraz szykuje dla mamy niespodziankę. **Marek** pomaga mamie w kuchni, jest bardziej samodzielny. **Tereska** nauczyła się robić bukiety, wianki komunijne. **Kamil** rozwinął swoją pasję komputerową, pokazuje mamie, jak coś zrobić przy użyciu komputera. **Wojtek**, chodząc po sklepach, rozpoznaje z czego są wykonane meble, potrafi opowiedzieć o ich konstrukcji, zrobił szafkę, 3 karmniki. **Beacie** na warsztatach podobała się różnorodność, lubiła piec, gotować, wszystkie przepisy spisywała i powtarzała je w domu. **Tomkowi** podobało się piłowanie i malowanie drewna, zrobił już 3 krzesła. A **Mateusz** znalazł nawet nabywcę na swój taboret! Uczciwie zarobił.

Mamy więc konkret: nowe umiejętności, które każdemu z nich mogą się przydać w pracy zawodowej. Ale jak ją zdobyć? O tym też uczestnicy dowiadawali się w trakcie warsztatów przygotowujących ich do poruszania się na rynku pracy. Spotkania te pozwoliły im na integrację, u wielu przełamały nieśmiałość. Na spotkaniach rozmawiali, wymieniali się informacjami o tym co robili na warsztatach, jak przebiegały im praktyki, jak zwyczajnie porozmawiać z pracodawcą, który też jest tylko człowiekiem, jak oni. **Wojtek** czuje się pewniejszy siebie. **Tereska** cieszy się, że nie musi siedzieć w domu. **Beata** stała się bardziej otwarta, ma teraz wielu kolegów i koleżanek, chętnie się z nimi spotyka i tęskni za nimi.

A jak to wszystko ma się do pracy, na dodatek pracy na wolnym rynku pracy. Aby to sprawdzić uczestnicy wzięli udział w praktykach m.in. w: Nadleśnictwie Rybnik, w zakładzie stolarskim, w kuchni i pralni Domu Pomocy Społecznej, pracowali w firmie Rojek Decor, w Zieleni Miejskiej oraz w salonie telefonii komórkowej firmy Play. Mieli okazję sprawdzić w praktyce to czego nauczyli się na warsztatach. I bardzo chwalą sobie te praktyki zawodowe. **Wojtek** stał się bardziej obowiązkowy. Chce iść pracować w nadleśnictwie albo na kopalnię. **Beata** na praktykach nauczyła się obsługiwać urządzenia biurowe, wprowadzać dane do komputera. **Markowi** podobały się praktyki w kuchni, szczególnie lubił kroić warzywa, obierać ziemniaki. **Marcin** sadił i flancował rośliny. **Stefan** po praktykach naprawia wszystko w domu i zaczął interesować się stolarstwem. **Teresa** jest teraz bardziej zmobilizowana do pracy i więcej potrafi. **Andrzej** tak bardzo zaangażował się w pracę na linii produkcyjnej, że nie mógł pogodzić się z jej końcem. Wszyscy uczestnicy nauczyli się odpowiedzialności, są aktywni i rozwijają swoje zainteresowania. Wielu zaczęło myśleć o podjęciu pracy. Ale czy będzie to możliwe?

W dużym stopniu zależy to od rodziców naszych podopiecznych. To od ich zaangażowania zależeć będzie także możliwość podjęcia pracy przez ich niepełnosprawne intelektualnie potomstwo. W tym celu spotkali się oni także z trenerem pracy, aby lepiej poznać mechanizmy wolnego rynku oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych. Ważną częścią projektu były też indywidualne spotkania rodziców z terapeutą. Mieli oni okazję porozmawiać o swoich troskach, lepiej poznać siebie. **Pani Iwona** uświadomiła sobie swoje zalety, poznała lepiej samą siebie. **Pani Weronika** chwali sobie to, że mogła się komuś zwierzyć, porozmawiać o swoich problemach. **Pani Eli** spotkania dały chwilę wyluzowania, rozmowy z terapeutą dodawały otuchy, podnosiły na duchu. **Pani Beata** „naładowała swoje akumulatory” do dalszego, codziennego zmagania się z prozą życia. Rodzice podkreślali, że bardzo pomocna była też integracja, **pani Iwona** jest zadowolona, że poznała bliżej innych rodziców dzieci niepełnosprawnych i można było powymieniać się doświadczeniami, **pan Stanisław** miał okazję by pochwalić się sportowymi sukcesami syna. Spotkania z terapeutą pozwoliły rodzicom kształtować poczucie pewności siebie, dbania o swoje prawa i komunikowania swoich potrzeb. **Pani Irena** cieszy się, że miała okazję dużo się nauczyć od kogoś i zrozumieć własne myśli na temat swojej rodziny. **Pani Ela** jest bardzo dumna z siebie. Po spotkaniach bez problemu potrafi mówić o chorobie córki, stała się odważniejsza, bardziej otwarta, potrafi wypowiedzieć swoje zdanie. **Pani Małgosia** uważa, że zagadnienia dotyczące osobowości, otwierania się na innych ludzi, były bardzo ważne, ponieważ ułatwiały rozmowy na temat własnych emocji, uczyły rozmawiać o nich otwarcie. **Pani Jola, Ela, Weronika**... wszystkie mówią, że gdy projekt się skończy, to będzie im tego brakowało.

Czy ich niepełnosprawne intelektualnie dzieci wchodząc na rynek pracy znajdą pracę? Czy nabyte umiejętności zawodowe przydadzą im się w życiu? Czy „naładowane akumulatory” rodziców będą w stanie stale wspierać swoje dzieci? Tego nie wiemy. Mamy jedynie taką nadzieję, a jako realizatorzy projektu dokładaliśmy wszelkich starań by tak się stało. Teraz życie dopisze ciąg dalszy tego scenariusza.

Projekt „Naucz mnie, a zacznę samodzielnie pracować” jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

<http://wiadomosci.ngo.pl/x/632642>